

[Inger Stilling Pedersen.]

tigt, at det bærende i idræt og børne- og ungdomsarbejde er den frivillige idealistiske indsats. Men det er også nødvendigt, at vi forstår, at uden en økonomisk støtte fra samfundets side kan opgaven ikke løses på blot nogenlunde tilfredsstillende måde.

Tipsloven giver mulighed for en god og mærkbar støtte, og vi forventer, at det nye forslag til lov om tipning ikke stiller idrætten ringere. Men vi forventer i lige så høj grad, at det idébetonede børne- og ungdomsarbejde virkelig tilgodeses i den nye tipslov; der er hårdt brug for pengene, ikke mindst til lederuddannelsen.

Så har der været rørt ved fritidsloven; vi tror, det er vigtigt, at vi ved en kommende revision virkelig ser på de problemer, der er rejst, sådan at vi kan løse dem.

Jeg vil gerne benytte denne lejlighed til at understrege idrættens og børne- og ungdomsarbejdets forebyggende betydning. Jeg er overbevist om, at vi på længere sigt vil spare penge, hvis vi sætter ind på disse områder. Men der er jo en klar tendens til — og det er vi selv medansvarlige for — at det er svært at få bevilget penge til en forebyggende indsats: først når skaden er sket, bliver der gjort noget. Der tales fra mange sider om et råddent samfund, og at noget er galt, og vi taler og taler om det. Selvfølgelig må vi hjælpe samfundets tabere — vi kan også her tænke på al den energi, som er brugt f. eks. på Christianiasagen. Naturligvis skal vi hjælpe de mennesker, der er kommet i vanskeligheder, men det må være meget mere væsentligt, at vi hindrer dem i at komme i vanskeligheder, og her er det, at vi kan sætte ind i tide, bl. a. ved hjælp af disse organisationer.

Jeg har med interesse læst betænkningen om idrætten og friluftslivet, og jeg er enig i mange af de synspunkter, der er givet udtryk for. Utvivlsomt har idrætten mange positive følgevirkninger, og jeg er enig i, at det ikke umiddelbart udgør en livsholdning, men jeg tror, at de ting, der indgår i idrætsarbejdet, ikke kan andet end at præge et menneske. Så kan der naturligvis være andre ting udenfor, der virker nedbrydende.

Idrættens sundhedsmæssige betydning er nok så indlysende, at alle forstår det, og alle her er nok også klar over, at jo mindre fysisk indsats der kræves i det daglige arbejde, des

vigtigere er det, at det i fritiden er muligt at få brugt sine muskler. Derfor må idræt og friluftsliv indgå som naturlige ting fra de tidlige år.

Skoleidræt har været fremhævet, og vi ved, at der kun er afsat to timer, men for mig er det ikke det væsentlige med antallet af timer, jeg tror meget mere på vigtigheden af, hvordan man anvender de timer, der er til rådighed. Jo færre timer, des vigtigere er det at stimulere eleverne til at dyrke idræt i fritiden. Det var nok også en opgave for skolen at lære eleverne øvelser, som kunne udføres i klassen og på arbejdspladsen, og her tænker jeg på øvelser, som kan modvirke ensidig brug af bestemte muskler, her kunne tv også have sin opgave ved at komme med små indslag, der lærer folk f. eks. rigtige arbejdsstillinger.

Det er også vigtigt, at vi alle lærer i tide at sætte ind over for de skavanker, som med større eller mindre sikkerhed vil indfinde sig, og at vi forstår, at en passende aktivitet og motion er nødvendig i alle aldersklasser. Men også her er det forebyggende af største vigtighed.

Idrætsskader kommer vi ikke uden om, og det er vigtigt, at der sættes ind for at begrænse dem.

Betænkningen kommer også ind på forskellige former for idræt, og her tænker jeg på elite-, konkurrence- og motionsidræt. Efter vor mening skal hovedvægten lægges dér, hvor alle har mulighed for at deltage, men konkurrencemomentet brugt på den rigtige måde er en god ting. Her som på andre områder i livet er en sund kappestrid nyttig og gavnlig, ja, der ville vel ingen fremskridt blive, hvis der ikke fandtes en eller anden form for konkurrence.

Eliteidræt må hvile i sig selv. Naturligvis skal de mennesker, der har særlige evner og anlæg, have lov til at komme til tops, men det er ikke samfundets opgave at dyrke dem.

Idrættens betydning i internationale sammenhænge er stor, og vi finder det vigtigt, at man skal kunne samles til idræt uden hensyn til den politik og overbevisning, man måtte have, og det er helt sikkert, at idrætten fremmer international forståelse.

Det idébetonede børne- og ungdomsarbejde hører også med i debatten. Jeg tror,